

Xiprers del cementiri de Sant Cugat de Gavadons

Collsuspina

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Sant Cugat de Gavadons
Emplaçament: Cementiri de Sant Cugat de Gavadons

Coordenades:

Latitud: 41.84629
Longitud: 2.17396
UTM Est (X): 431425
UTM Nord (Y): 4633040

Classificació

Número de fitxa: 08070 - 92
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Espècimen botànic
Estil / època: Contemporani
Estat de conservació: Bo
Protecció: Física
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat: Privada
Titular: Bisbat de Vic. C/ Santa Maria, 1. 08500 VIC

Fitxes associades:

[Xiprers del cementiri de Collsuspina](#)

Autoria de la fitxa: Lluís Rius i Font, OPC Diputació de Barcelona

Data de registre de la fitxa: dc., 26/02/2014 - 01:00

Autoria de la darrera revisió: María del Agua Cortés Elía, OPC

Data de la darrera revisió: dv., 10/10/2025 - 09:38

Descripció

Dins del recinte del cementiri de Sant Cugat de Gavadons hi ha tres xiprers de bon desenvolupament vertical, fins el punt de sobrepassar el nivell de l'espadanya del campanar. Al jardí que es configura hi ha també un conjunt de boix.

Observacions:

Aquí el xiprer sorprèn, ens crida més l'atenció pel fet de ser un element vertical amb una forta coherència amb el seu entorn arquitectònic.

Història

El simbolisme del xiprer ha variat al llarg del temps, avui associat al simbolisme de la mort, per la seva forma fusiforme, projectada cap al cel, ha estat seleccionat com a més idoni com a element ornamental funerari. Tot i que hi trobem altres simbolismes, segons Víctor Balaguer (1893), l'origen de xiprers en masies prové de la necessitat dels ordes religiosos d'establir aliances amb les famílies més importants de l'època per fer-les o nomenar-les "germanes dels convents". El xiprer ben visible a l'entrada era el senyal d'aquesta aliança, com a compromís d'obrir les seves portes a canonges frares i pelegrins. Cels Gomis (1912) ratifica aquesta idea per la zona de la Garrotxa quan documenta que el xiprer indicaria als frares mendicants que allí se'ls donaria acolliment de franc. Martí Boada (1992) observa per la zona del Vallès, Bages i Garrotxa que l'existència d'un xiprer davant al casa era indicatiu que els viatgers podien aturar-se; si n'hi havia dos, podien fer un àpat i si n'hi havia tres, podien fer-hi nit.

Bibliografia

BALAGUER i CIRERA, Víctor (1893). Al pie de la encina. Historias, tradiciones y recuerdos. El progreso social. Madrid. BOADA, Martí (1992). Recull de llegendes de la regió del Montseny. Carles Vallès editor. Figueres. GOMIS, Cels (1912). Folklore català. Arxius d'Estudis del centre Excursionista de Terrassa, núm. 13, pàgs. 191 a 195. PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà d'Henares, 19-21 de 2005. RIUS FONT, Lluís (2012). Arbres personals; dins Programa de Festa major de sant Llorenç d'Hortons de 2012, pàgs. 20 a 22. ROMA i CASANOVAS, Francesc (2000). La simbologia del xiprer a Catalunya. Sant Martí de Centelles, a <http://www.francescroma.net>

